

Szeretet-Szolgálat

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 180. szám

2007. december

Kialudt a gyertyád, Testvér!

"A régi Keleten bambuszból és papírból készített lámpásokat használtak, melyekben gyertya égett. Egy vak embernek, aki a barátjánál járt látogatóban egyik este följánlottak egy lámpást, hogy ha-zaútra vigye magával.

- Nincs szükségem lámpásra - mondta a vak. - Nekem mindegy sötét van-e vagy világos.

- Tudom, hogy az út megtalálásához nincs rá szükséged - válaszolta a barátja -, de ha nincs nálad, beléd ütközhet valaki. Vidd hát magaddal! A vak elindult a lámpással, és alig ment pár lépést, mikor valaki egyenesen belészaladt.

- Miért nem vigyázol - kiáltotta oda az idegennek -, nem látod ezt a lámpást?

- Kialudt a gyertyád, testvér! - felelte az ismeretlen."

Állj meg Testvérem, az Úr közeleg feléd! Állj meg, Testvérem, olvasd el mégegyszer a példázatot!

Ádventi koszorúd fényében úgy érzed Rólad nem szól ez a történet? Ádventi gyertyád fénye úgy beragyog, hogy a meditáció címére nemmel tudsz válaszolni?

Másodszor elolvasva a történetet - ádventi énekek között - mégsem szól hozzád?

Szeretnék tovább kérdezni.

Látod-e a képen a betlehemi Gyermekekben a Te személyes Megváltódat? Tudnád Őt életed első helyére tenni? Nem? Nem! Hát mégsem világít a gyertyád, Testvér? Gyere az Isten házába, ahol a Mindenható meggyújtja a gyertyádat!

Jaj, ha valakivel összeütközöl!

Látod-e a képen a betlehemi Gyermekekben a Te személyes Megváltódat? Tudod Őt életed első helyére tenni? Igen? Igen! Akkor szólj szeretettel a Testvérednek: Kialudt a gyertyád, Testvér! Vigyázz, há- lálra zúzhatod magad, féltelek! Gyere az Isten házába, ahol a Mindenható meggyújtja a gyertyádat!

(Börönte Márta – Gyertyafény)

Adventi angyalok

A latin eredetű szó (adventus) megérkezést jelent. A Jézus születésére való várakozás, a felkészülés, a reménykedés időszaka. András napjához legközelebb eső vasárnap és december 25-e közötti négy hetes "szent idő" a karácsonyra való lelki felkészülés ideje. Advent első vasárnapja legkorábban november 27-én, legkésőbb december 3-án lehet.

A régi időkben éjfélkor harangszó hirdette advent, valamint az egyházi év kezdetét. Eredete az 5-6. századra nyúlik vissza, ebben az időben az emberek szigorú böjtöt tartottak. Napfelkelte előtt hajnali miséket tartottak, amelyeket "angyali misének", "aranyos misének" is neveztek. 1611-ben a

nagyszombati zsinat advent első vasárnapjától vízkeresztig megtiltotta az esküvőket, zajos mulatságokat. Egyes elméletek szerint Advent négy hete a Krisztus eljövetele előtti négyezer éves sötétséget szimbolizálja. Ennek az elméletnek nincs igazolása a liturgiában.

Az adventi koszorú hagyományának első nyomait a néprajzkutatók északon, a Keleti-tenger partvidékén és szigetvilágában találták meg. Fűzfavesszőből koszorút fontak és örökzöldet csavartak köré. Ez a szokás később Európa más vidékein is meghonosodott.

A valódi adventi koszorú készítése a 19. században jött divatba. Egy hamburgi lelkész otthonába egy hatalmas fenyőkoszorút erősített a mennyezetre, melyen 24 gyertya volt, minden adventi napra egy-egy. Később az egyszerűség kedvéért csak négy gyertyát helyeztek el a koszorún. Minden adventi vasárnapon eggyel több gyertyát gyújtottak meg. A gyertyákat vörös és aranszalagokkal díszítették, az élet és fény jelképével.

Az advent az ünnepekre való ráhangolódás, a készülődés ideje. Az idő múlását legérzékletesebben naptárral mérhetjük. Ezért készítenek - főleg gyerekeknek - adventi naptárt. A naptár a készülődés, várakozás idején minden nap egy apró ajándékkal, édességgel lepi meg a gyerekeket

(net)

Karácsonyi üzenet

*Üzenem mindenkinek, hogy a Csillag
fényéből semmi nem kopott,
értelme lett csak megszokott.*

*Üzenem mindenkinek, hogy a Gyermekek
ma is testté lett csoda,
ISTEN jósága, mosolya.*

*Üzenem mindenkinek, hogy a pásztor,
király egyformán kedves ott,
s Előtte boldog lesz legott.*

*Üzenem mindenkinek, hogy a bölcsek
serege most is útra kel,
elég nekik a régi jel.*

*Üzenem mindenkinek, hogy a szívem
ma is repesve fut Felé,
ma is azé a GYERMEKÉ.*

Füle Lajos

Karácsonyi Katica

Katicának egyszerre volt a születése napja az Úr Jézussal. S ha jött a tél, és hulldogálni kezdett a hó, ha elkezdtek kipirult arccal karácsonyról sugdolózni a gyerekek, úgy érezte, hogy neki több köze van a karácsonyhoz, mint másnak, hiszen ő a kis Jézussal egy napon született. És ha Éva nagy alvóbabát kér, és Jutka korcsolyát, ő valami még nagyobbat kérhet, mert ő azon az estén született, amikor a Megváltó Betlehemben. Valami egészen nagyot... de mi legyen az?

Este is ezen gondolkozott kis ágyában, amíg csak le nem csukódott a szeme. És egyszerre csak tele lett fénnel a szoba. Hófehér angyal suhant be az ablakon.

- Gyere velem, karácsonyi Katica. Gyere, válaszsd ki a karácsonyi ajándékodat.

Egy kicsit repültek a fehér erdők-mezők felett, azután ragyogó kapuhoz értek. Az angyal megkoptatta, a kapu kinyílt. Ó, volt a Mihályi bácsi kirkatában is sok szép játék, de mi volt Mihályi bácsi boltja ehhez az égi bolthoz képest! Kedves kisebb-nagyobb angyalok sűrögtek-forogtak benne.

- Tessék, tessék, karácsonyi Katica – kínálgatta az egyik kis angyal.

- Még ne válassz, Katica! – tanácsolta útitársa. – Még nem láttál mindent.

És kivezette a szép égi boltból, keresztül a sötét kerten. Kis barlangba léptek be. Jászol volt benne, és a jászolban egy kicsiny gyermek. Ó, Katica gyorsan letérdelt. Ott térdelt már a jászol mellett az angyal is.

- Most már választhatsz! – súgta.

- De hogyan vigyem őt haza? – kérdezte a kislány, mert a szíve azt dobogta, hogy a Megváltót kell választania.

- Sose aggódj rajta! Elbírod!

És szelíden odatette a kis Jézust karácsonyi Katica karjaiba. Katica ujjongani szeretett volna. Elindult haza. Mintha nem is ő vitte volna Jézust, hanem Jézus őt. Az éjszaka angyalok énekétől zengett. Igaz, hogy mindez csak álom volt, és karácsonyi Katicának fel kellett ébrednie, de kitanakodta édesanyjával, hogy a gyönyörű álom valóra válhat, ha ő igazán az Úr Jézust választja karácsonyi ajándékkul. S akkor lesz még csak igazán karácsonyi Katica.

(Túrmezei Erzsébet:

Ragyogjatok szép csillagok! c. könyvéből)

Az Ige testté lett...

Kezdetben vala az Ige, a Logosz. A nagy világ-úrben minden, ami lett, Ő általa lett. A kietlen, hideg és sötét éjszakában felcsendült a teremtő Szó: „Legyen világosság!” És lett világosság... és lett élet.

A teremtés koronája: az ember elbukott; a bűn vakká tette és számára a föld újra sötét börtönné vált. Hiába adott törvényt a könyörülő Isten,; az ember tovább hordta a bűn rabigáját céltalanul; olyanná lett, mint a fagyos úrben kihalt csillag... lelke romokban hevert! És miként egykor az éjből a napot, úgy varázsolt a lelkek éjjelébe fényt az új teremtő Szó: „Legyen világosság!” Új, csodás nap támadt; a megváltás, a szabadulás, az örök élet melegítő, boldogító sugarait ontva magából: *Krisztus!* „Az Ige testté lett és lakozott miközöttünk... és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya egyetlenegy szülöttének dicsőségét... Ki teljes vala kegyelemmel és igazsággal...” (Jn.1:14.)

Krisztus a világ Világossága. Általa új fényt nyert a törvény a tökéletes isteni kinyilatkoztatásban: az evangéliumban. Vele új teremtés – szellemi megújulás – kezdődött; „a régiek elmúltak és ímé mindenek megújultak...” Az evangéliumnak világosságot kell jelentenie az egyéni, a családi, a gyülekezeti, a társadalmi és az állami életben egyaránt!

Karácsony ünnepén minden hívő lélek örömmel viszi ajándékát azoknak, akiket szeret. Hát annak, aki a világnak a legnagyobb és legdrágább ajándékot hozta, az Úr Jézusnak adhat-e ajándékot a bűnös ember?... Igen. Hiszen mielőtt még valamit mondott volna, már ott hódoltak előtte bölcsője körül ajándékaikkal együtt a keleti bölcsek. Méltó ajándékot vigyünk Jézusnak! Vegyük le tekintetünket e hiábavaló világról; a technika büszke vívmányairól, a hamis szépségekről, a csillogó hazugságokról... Dobjuk el kezünkől Kain testvérgyilkos botját; gyűlölet és harc helyett válasszuk a szeretetet és a békességet... Vessük meg a bűnt, szolgáljuk az igazságot és igyekezzünk örökkévaló kincsek szerzésére. A XXI. Század embere vigye a betlehemi bölcsőhöz – tékozló fiú gyanánt – megterő, bűnbánó szívét... Legyen világosság!

(Somogyi Imre: *Táborhegyi órák*)

Jézus szülővárosa: Betlehem

A város nevének jelentése "a kenyér háza". Ebben a városban született Jézus Krisztus és Dávid király.

A kereszténység számára áldott város Jeruzsálemtől mindössze 9 km-re fekszik. Lakosságának nyolcvan százaléka keresztény arab.

József és Mária Názáretben éltek, itt történt a Biblia szerint az Angyali Üdvözet, mikor Gábor arkangyal megjelent Máriának, és tudatta vele, hogy ő fogja megszülni az Isten fiát, Jézust. Názáretben egyébként ma e helyen templom áll: az Angyali Üdvözet temploma. Néhány hónap múltán az országban népszámlálást tartottak, de mivel a törvény szerint minden férfinak a születési helyén kellett jelentkeznie, Józsefnek és így Máriának Jeruzsálembe kellett mennie. Az úton odafelé szülte meg Mária Betlehemben a kis Jézust. Mivel szállást már nem találtak, ezért jobb híján egy barlangistállóban. A későbbiekben, Jézus Názáretben, Galilea tartományban élt és tanított.

Jézus születési helye fölé Betlehemben templomot emeltek, így az eredeti barlang-istállóba csak a templomból lehet lemenni. Ezen a templomon is, mint a Szent Sír - bazilikán több vallás osztozik: középső része a görögkeletieké, déli szárnya az örményeké, az északi pedig a katolikusoké illetve a protestánsoké. A templomból lépcső vezet le a barlangba, ahol Jézus született. Ezüstcsillag jelzi a földön a helyet, ahol Mária világra hozta gyermekét.

A város hegyek közt található. Karácsony idején itt is hatalmas a varakozás, de a helyi lakosságnak ez leginkább a turizmus miatt fontos. Ilyenkor feldíszítik a boltokat, templomokat, házakat és valóban csodálatos a városkép. A Születés templomában a csillag Jézus születésének a helyét jelzi, ugyanakkor azt, hogy a csillag vezette a három bölcset hozzá, hogy átadhassák ajándékaikat. A Születés temploma mellett van Szent Katalin temploma, a pápa itt tartja a karácsonyi istentiszteletet.

A templomban van egy rejtett út, amelyet úgy hívnak: az Ártatlanok útja, a kisdetek emlékére, akiket Heródes megölt. Ugyanakkor itt van, ebben a templomban Szent Jeromos fülkéje, aki a Bibliát elsőként fordította latinra.

(net)

Emlékezés egy régi karácsonyra

Több, mint hatvan éve történt. Budapestet körülzárta a szovjetország hadsereg. A főváros már sok angol-amerikai légitámadást élt át, de karácsony táján vészterhes csönd lett. A csönd és a karácsony után ítéletes időszak érkezett meg, nagy dübörgéssel, a neve: Budapest ostroma.

Édesapám, a Nap utcai baptista gyülekezet lelkipásztora december 20-án meghirdette szóban és a hirdetőtáblán is a karácsonyi programot. A szenteste vasárnapra esett, ezen az estén nem volt összegyűjtés. Karácsony első és második napján délelőtt fél 9-kor volt istentisztelet, a második napon imaórákat, délután pedig fél 4-kor istentisztelet ifjúsági egylettel összekötve. A kezdési időpontok már hónapok óta így alakultak, a légitámadások menetrendje csak ezt tette lehetővé. A csonka gyülekezet két csoportból tevődött össze: a földszintes gyülekezeti ház óvóhellyé nyilvánított pincéibe zsúfolódott, odamenekült testvérekből és a közelben lakókból. Valaki hozott Budáról egy másfélméteres fenyőfát, amit szépen földízítettek. A gyermekek szavaltak és csomagot is kaptak.

De karácsony után megrendültek a falak és napokig zúdultak kegyetlen összevisszaságban a bombák és aknák. A villany kialudt, a csapok vizet nem adtak. Budapesten sokan megtanultak imádkozni azok közül, akik addig sose imádkoztak. Egy napon többen is fölmentünk a pincéből az imaházba, hogy vizet merítsünk a színültig megtöltött keresztelő medencéből, amit ettől kezdve többen Járák kútjának neveztek. Tűzoltáshoz tároltuk itt a vizet. Most teafőzéshez, mosakodáshoz jó szolgálatot tett.

Az imaházban nagy zajjal jártunk, lábunk alatt recsegték a katedrál üvegek darabjai. Hideg szél fújta át az ablaktalan templomot, melynek falain nagy lyukak is tátongtak.

Itt töltöttük a szép karácsonyi ünnepeket? Itt hallgattuk a betlehemi angyalok üzenetét: „békeség a földön”? gyötrelmes és álmatlan napokkal ezelőtt mi énekeltük volna itt a „Csendes éj”-t?

Szinte hihetetlen. De egyszer csak megpillantottuk a bizonyítékot, a légnyomás által messze hajított, fölfordult karácsonyfát. Megtépázva, törött díszekkel feküdt a padok között. Ez az a karácsonyfa! Akkor hát tényleg volt karácsony ünnepe és mi valóban itt voltunk, közösségben az Igével, a testté lett Igével.

Közelről láttuk, hogy túlevelein fehér takaró van. Talán hó borítja? ...Nem. A sérült falakról a légnyomás a vakolatot fehér púderré változtatta és az lepte be a padokat és a karácsonyfát.

Szívszorítóan fehérlett ez a fenyőfa. Egy nagyon véres háború fehér karácsonyfája.

(Dr. Somogyi Barnabás – Lelki Életünk)

Születése és újjászülésünk

„Íme, a szűz fogan méhében és szül fiat, s nevezi azt Immánuelnek.” (És. 7:14.)

Az Ő történelmi születése: „Azért a születendőt is szentnek hívják, Isten Fiának.” (Lk.1:35.). Jézus Krisztus beleszületett ebbe a világba, de nem volt innen való. Nem történelmi fejlődés következtében lett. Kívülről jött bele a történelembe. Jézus Krisztust nem mondhatjuk „a legjobb embernek”, hanem Ő olyan valaki, aki egyáltalán nem az emberi nemzetségből származott. Jézus Krisztus nem Istenné vált ember, hanem testet öltött Isten. Isten jött bele az emberi testbe. Kívülről jött. Az Ő élete a legmagasabb és a legszentebb belépést jelenti ebbe a világba – a legalsóbbrendű ajtón keresztül. Urunk születése valóban advent – idejövétel volt – felülről.

Megszületése bennem: „Akiket ismét fájdalommal szülök, amíg ki nem ábrázolódik bennetek Krisztus.” (Gal.4:19.). Mint ahogy a történelembe kívülről lépett be Jézus, az én életembe is kívülről kell bejönnie. Megengedtem-e, hogy személyes emberi életem Isten Fia számára „Betlehemmé” legyen? Nem léphetek be Isten királyságába, amíg felülről meg nem születtem – a természetes születéshez nem hasonlítható módon. „Szükséges nektek újonnan születnetek!” (Jn.3:7.). Nem parancs ez, hanem alapvető tény. Az újjászületésre az a jellemző, hogy olyan tökéletesen átengedem magam Istennek, hogy Krisztus kifermálódik bennem. Mihelyt pedig Ő kiábrázolódik bennem, az Ő lény kezd munkálkodni általam.

Isten megjelent testben – a megváltás ezt a mélységes csodát lehetővé tette neked és nekem.

(Oswald Chambers: Krisztus mindenké felett)

A szaloncukor története

Jellegzetes karácsonyi csemege a szaloncukor, amelyből ma nagyon sokfélét vásárolhatunk. A szaloncukor híres mestercukrászok műhelyeiben született a múlt században, és csak nálunk maradt hagyományos ünnepi édesség. Ez a finomság otthon is elkészíthető.

Szaloncukrot már a múlt században készítették a cukrászok, de az édesség igazán a századfordulón vált divatossá. A reformkorban - francia minta nyomán - jött divatba a polgári lakásokban a fogadószoba, azaz szalon, ahol karácsonyfát állítottak, és így lett a fán lévő díszesen csomagolt csemege neve szaloncukor. Jókai még *szaloncukkedlinek* nevezte a szaloncukrot, ugyanis a cukorka neve a német salonzuckerl szóból ered. 1891-ben jelent meg Hegyesi József *magyar-francia szakács és vállalkozó* A legújabb házi cukrászat című kézikönyve, amelyben tizenhétféle szaloncukrot ír le, így pl.: szalon-ananász cukorkák, szaloncrém-bonbonok, szalon-marasquin-cukorkák, szalonsisztác-cukorkák.

A budapesti Vendéglátóipari Múzeumban találhatunk régi szaloncukor-csomagoló sztaniolpapírokat harmincféle színben, és megcsodálhatunk egy "ricselő gépet" is. Ez a masina tulajdonképpen egy rojtozó gép, amellyel a szaloncukor papírját egy mozdulattal lehetett berojtozni. A századfordulón és a két világháború között a cukrászok a sütemények mellett fagyaltokat, cukorkákat, bonbonokat és szaloncukrot is készítették. A híres cukrászdákban nagy mennyiségű szaloncukrot készítették az ünnepek előtt, volt hogy naponta 25-30 kg csokoládét is felhasználtak. A pozitív formákat átszittalt rizsliszttel mártották, és az így keletkezett mélyedésbe öntötték a folyékony cukrot. Amikor a cukor megdermedt és megszáradt, kivették és becsomagolták. A papírra angyalkákat ragasztották, és már lehetett is a karácsonyfára akasztani. Persze nem mindenki engedhette meg magának, hogy csillogó cukrászdában vásároljon szaloncukrot a fára, ezért sokan otthon készítették el a csemegét. Ha van időnk és kedvünk, mi is készíthetünk házi szaloncukrot a karácsonyfára.

Íme, a recept:

Hozzávalók: 1 kg (barna)cukor, 3 dl víz, ízesítő anyagok: darált dió, kakaó, mogyoró, marcipánmassza, kókusz, citrom. Bevonáshoz: csokoládés tortabevonó.

A cukrot a vízzel főzzük addig, amíg szálalodni nem kezd. Vékony drótból hajlítsunk gyűrűt, mártjuk bele a masszába, és próbáljunk meg buborékot

fújni úgy, mintha szappanbuborékot fújnánk. Ha ez sikerül, akkor már megfelelő a cukor állaga. A masszát öntsük vízzel kiöblített porcelántálba, öntsünk a tetejére is egy kis vizet, és tegyük hideg helyre. Amikor már nem meleg, akkor fakanállal keverjük addig, amíg hófehér pép nem lesz belőle. A pépet osszuk annyifelé, ahányféle cukrot szeretnénk készíteni. Keverjük hozzá az ízesítőket. Ezután egy kicsit langyosítsuk meg, hogy jól kenhető legyen, és hideg tálca simítsuk el 1,5-2 cm vastagságban. Amikor megdermedt a cukor és már vágható, akkor vizes késsel vágjuk kis téglalap vagy kocka formákra. Ha szeretjük, vonjuk be csokoládéval. Selyempapírt és színes csomagolókat vágjunk méretre, rojtozzuk be szélét, és csomagoljuk be a cukorkákat

„Miska, ez neked szól!”

Csak Miskának, vagy Miska bácsinak titulálták. Szorgalmas ember volt. Mintha valami népes családnak a gondja nehezedett volna a vállaira. Pedig nem is volt gyermeke. A felesége állandóan intette, hogy kímélje magát és a földiek mellett az odafelvalókkal is foglalkozzék. A szelíd korholásokat a legtöbbször szó nélkül hallgatta, aztán folytatta a megszokott életet. Két darab szőlője is volt, egész évben hordták tőle kisebb nagyobb tételben a jó házi bort. A borkóstoltatásban Miska bácsi nem volt fukar. Vevőivel, barátaival, vagy éppen vendégeivel szívesen elpoharazgatott órák hosszáig. Bő beszéddel ismertette a nemes szőlő kezelésének a módját és a jó megőrzésének a titkát. Előfordult, hogy a mértékletességről megfeledkezve annyit ivott, hogy utána beteg lett, s majdnem belehalt. Egy alkalommal még orvost is hivatni kellett, mert olyan szívdobogás fogta el, hogy úgy érezte, a mellkasa azonnal szétszakad. Csak nyögött és jajveszékelt kétségbeesetten. Terka néni pedig igyekezett a lelkére beszélni, hogy változtasson ezen az életmódon, mert halál és örök kárhozat lesz a vége. Ilyenkor fogadkozott: Többet nem iszom! Sőt még a szőlőt is kivágom tövestől! – E fogadás azonban rövid éltű volt. Volt két kedvtelése. Tartott egy lovat és azt gyakran cserélgette. Ezért eljárógatott a környékbéli vásárokra, adta és vette a különféle korú pejkokat. Egyszer sikerült a vásár, máskor nem. A vásárban annyi emberrel összeismerkedett, hogy még a hetedik faluban is tudták, ki az a Jakab Miska. A másik kedvtelése a vadászat volt. Engedélye, puskája volt, vadász társai bőven. Leginkább vasárnapra tervezték a vadászatot. A

borospince nedűjéből jól fölhangolták magukat, és úgy indultak. Nekivágtak a vadonnak, sárban, olykor zord időben is, amikor még a kutyát sem verték ki a házból. De legalább valami eredménye lett volna!...

Miska bácsit majdnem tíz esztendeig is-mertem, de nem emlékszem, hogy elgémberedett nyulat, vagy egy beteg fácánt elejtett volna. A felesége ilyenkor korholta is:

- Látod? Egész nap áztál, fáztál a semmiért. Ha velem jöttél volna a gyülekezetbe..., amit ott hallhattál volna!

Miska bácsi az ilyen mulasztásokat azzal igyekezett pótolni, hogy hallgatta a rádiós istentiszteleteket. Amikor aztán olyan igazságokat hallott, melyeket még Terka néni sem élt igazán, nem átalotta, felhívta a figyelmét:

- No asszony, hallod? Ez neked szólt! Mindig prédikálsz, és most hallhatsz, hogy magad sem mindenben élsz úgy, ahogy egy hívő asszonynak kellene! – Önmagát megnyugtatta továbbra is maradt az, aki addig volt. A hívőket szerette és becsülte. Sok rágalommal szemben még védelmezte is őket. Kérte feleségét:

- Terka, vendéget hozzá a gyülekezetből! Ha a prédikátorotok ott lesz, hívd meg hozzánk ebédre! Mondd meg neki: tisztelem és várom!

- Jó, de akkor délután néked is illik eljönni a gyülekezetbe. Tudod, hogy mindig hívni szokott és illetlen, ha visszautasítod. – Elő-fordult néhányszor, hogy engedve szívélyes hívásomnak, eljött a délutáni, vagy az esti istentiszteletre és az ott hallott igazságokat ismét Terka néni fejére olvasta:

- Megint hallottad ugye, hogy kell élni a hívőknek? ... Látod, folyton nekem prédikálsz, néha magadnak is prédikálhatnál!

Terka néni kerülte a vitatkozást, lenyelte Miska bácsi vádaskodó szavait. Sok könnyes imádsága mégsem maradt hatástalan, mert Miska bácsi leszokott a dohányzásról és kerülte a csúnya beszédet is. Gyakran együtt olvasták a Bibliát. Sőt, Miska bácsi este és reggel az ágya elé térdelt és hangtalanul imádkozott. Terka néni többször is elmondta.

- Úgy szeretném hallani, vajon mit imádkozik... de nem akarom megkérdezni, nehogy megszégyellje magát és abbahagyja.

Egy ünnepi alkalommal váratlanul egy kis fűvőszeneke érkezett a gyülekezetbe. Istentisztelet végén az imaház előtt is eljátszottak egy-két éneket. Az egyik ez volt: „Térj magadhoz, drága Sion...” Miska bácsi a borospince felé tartott, hogy bort vigyen fel az ebédhez. A zenére meg-állt a kert közepén. Hallgatta az ismerős éneket, mintha csak egyedül neki szólna, s így beszélt magához:

- Miska, ez neked szól! Mintha téged kérnének: „Térj magadhoz, Jakab Miska! Van még neked Istened...” Hát meg is térek. Nem tétovázok tovább. Szegény feleségem, súlyos betegsége alatt is hányszor mondta: Miska, Miska! Mi lesz veled, ha én meg-halok, téged pedig megtéretlenül ér a halál? Hogy állsz meg az Úr előtt?! Nem! Így nem maradok.

Délben Terka néni a zenészek közül vendéget hívott. Miska bácsi azt sem tudta, hogyan kedveskedjen nekik. Kínálgatta őket a jó borral, de azok egy kortyot sem fogadtak el. Ellenben udvariasan meghívták Miska bácsit a délutáni istentiszteletre. Vonakodás nélkül készült és mentek együtt. Élvezettel hallgatta a zenét, még inkább az Igét. Hazafelé menet megígérte, hogy rendszeresen fog járni az imaházba. Elérzékenyülve így nyilatkozott a feleségének:

- Valóban, ez az igazi boldog élet! Be kell látnom, hogy csak az ilyen életnek van értelme. Mától kezdve én is ezen az úton akarok járni! – Terka néni nagyon örült férje jó elhatározásának. Sajnos, a barátok meg a vadászat hamar keresztülhúzták Miska bácsi jó elhatározását. Nem volt ereje ellenállni a kísértéseknek, és továbbra is megmaradt régi életében.

Alig egy-két esztendő múltán lesújtó hírt hallottam Miska bácsiról. Egy barátjával a szomszéd községből személykocsin hazafelé tartottak, egy éles kanyarban összeütköztek egy szembejövő teherautóval és a helyszínen mind-ketten szörnyethaltak. Mindenkit mélységesen megdöbbentett a tragikus hír. Nagy részvétellel temették el mind-kettőjüket. Kórházi kezelése miatt nem vehettem részt a végtisztességen, noha Terka néni nagyon szerette volna.

A baleset színhelyén egy fekete vaskereszt. Virágtartójában Terka néni szép virágai. A kereszt mellett elhaladva Miska bácsit látom magam előtt. Terka néniben pedig többször felvetődik a kérdés:

- Hogy áll meg férjem az Úr előtt? ... Kapott-e kegyelmet? ... Nyert-e üdvösséget? ...

Nehéz hiteles és megnyugtató választ adni. Jobb, ha az Úr Jézus figyelmeztetését idejében komolyan vesszük: „Vigyázzatok azért, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok, amelyen az embernek Fia eljő” (Mt. 25:13.).

Nemeshegyi Gyula
BH. 1991. 12.01.

Október 7.: Hálaadó nap. A 67. Zsoltár volt a nap zsoltára. Mottónak 1.Thess. 5:16-18. igeverseket választották: „Mindenkör örüljete. Szüntelen imádkozzatok. Mindenben hálákat adjatok...” Visszaemlékezünk az elmúlt egy esztendő áldásaira. A hála válasz a kegyelemre, a kegyelem a bűnbocsánat megtapasztalása.

Október 14.: A gyülekezet énekkara és zenekara néhány kísérővel a szlovákiai Szentpéteren és Nagyeden vett részt hálaadó napon.

Október 21.: Délelőtt a hálaadó nap mottóját választotta igei alapnak lelkipásztorunk. Isten azt akarja, hogy Atya - gyermek kapcsolat legyen Isten, és ember között. Délután Bacsó Szilvia és Noémi, valamint Taligás Tímea tartott vetített képes beszámolót a nyári külföldi útből.

Október 28.: Ezékiel 37. részéből vett igeversek alapján a Lélek életet adó munkájáról szolt az igehirdetés, délután Lázár feltámasztása volt a téma (Jn. 11:33-44.). Jézus hatalma végtelen ma is.

November 4.: Örökkévalóság vasárnapja. Egész nap Isten örök életet adó szeretetéről hallottunk az igehirdetésekből. A szolgálatok a múlt időre irányították figyelmünket.

November 11.: Gyermekbemutató. Simon Rékáért adott hálát, és kért életére áldást Almási testvér. Délelőtt a samáriai asszony történetén keresztül kaptunk tanítást az egyhallgatós evangélizálás módjáról. Délután Kispesten Dr. Papp Lajos szívsebész professzor szolgálatával tartott összejövetelen vettünk részt.

November 18.: A Zsolt. 130:1-4. igeszakasz bátorított minket Istenhez való kiáltásra. Tőle jön a segítség. Délután a „templom” volt a központi gondolat. Eleinte nem volt, jelenleg szükséges, végül nem lesz, ideiglenes eszköz a Földön Isten kezében.

November 23.: Megszületett Zolcsák Ottóék kislánya, Borbála Hanna.

November 24.: A Központi Énekkar szolgált imaházunkban. Elhangzott: az énekkar 50 éves évfordulójára Tóka Szabolcs által megzenésített 50. Zsoltár ősbemutatója, Kodály Zoltán, Gárdonyi Zoltán és Lisznyai Gábor néhány műve, énekdolgozása.

November 25.: Lk. 14:16-24. igeversek alapján a nagy vacsoráról hangzott az igehirdetés. Jézus Krisztus üdvösségre hívó szava ma is szol minden népnek, ne keressünk elutasító kifogásokat. Van-e fontosabb dolgunk az üdvösségnél? A kispesti Rózsa téri református közösség énekesei és lelkipásztoruk szolgált közöttünk. Az énekesek Sprecher László Onesimus című kantátáját adták elő.

Alexovics György lelkipásztor testvér emlékére

A nap szikrázva ontja melegét,
forró a föld, forró a lég.
Kimerült és elbágyadt a vándor,
de nem mondja, hogy „Már elég!”

Az ebédje a csomagtartón van.
Izzadt homlokát töröli.
Kiszáradt torka a szomjúságtól,
gémeskút vizet ad neki.

Leül a kút mellé, imát rebeg.
Hálákat ad a melegért.
Az Úr megszánya, felhőt küld a napra,
és megújítja erejét.

Megelégszik szerény ebédjével,
amelytől új erőt kapott.
Ebéd után – nyitott Bibliánál –
újra szívből hálát adott.

Tovább megy a tikkasztó hőségben,
felfrissülve, erőt nyerve.
Teljesíti kapott küldetését,
mert hisz az ingyen kegyelemben.

Bejárta a környező falvakat,
Bibliája mindig kéznél.
Ha kérdezték: „Hol ebédelt, testvér?”
Így szolt: „Kútágas testvérnél”.

Jó barátja volt a kerékpárja.
Együtt túrtek esőt, szelet.
S ha néha beragadtak a sárba,
küldött az Úr segédeket.

Nem panaszkodott, hogy fáradt, beteg.
Szórta az igemagvakat.
Hirdette az örömezenetet,
végigjárta a falvakat.

Így élt a mi lelkipásztorunk.
Hőn szerette Megváltóját.
Gyűjtögette a szeretet tüzét.
Sokszor elhagyta otthonát.

Hogy otthont kínáljon mindazoknak,
kik bűnben élnek hontalan,
távol az atyai háztól,
remény nélkül boldogtalan.

A háborús évek viharában
Szibériába száműzték.
S mikor a foglyokat tizedelték,
akkor majdnem agyonlőtték.

De az Úr karja megoltalmazta.
Visszahozta a nyájába.
Nagy szükség volt szolgálatára,
s a szeretett családjába.

Most már nem kell tovább fáradnia,
pihenhet már hű Uránál.
Hol nincs meleg, éhség és szomjúság,
szolgálhat a nagy Királynál.

A szerző a szlovákiai Negyedi Baptista Gyülekezet tagja. Fenti versét imaházuk építésének 100. évfordulóján, 2007. október 14-én tartott hálaadó napon, a pesterzsébeti szolgáló csoport jelenlétekor elmondta. Alexovics testvér közel hatvan évig volt a körzet lelkipásztora.

2007 DECEMBER 29. 18:30

AKADÁLYOK
MIKE SÁMUÉL

HANGULATZENE
VITAFÓRUM

NÉGY ÉRZÉK SZÍNHÁZ
DŐCÖCSŐ

HAJNALI É TARTÓ ELŐSZILVESZTER

ÉLŐ KONCERT

PESTERZSÉBETI BAPTISTA IMAHÁZ
1203 BUDAPEST
ADY ENDRE U. 58.

REGISZTRÁLJ! ...MERT SZÜKSÉGES!

INFO ÉS JELENTKEZÉS
MATEDANIELLA@GMAIL.COM
06-20-886-21-34
NOEMIKEM@FREEMAIL.HU
WWW.FBI.BAPTIST.HU

Állandó alkalmaink

Kedd:	18,30	Ifjúsági óra
Csütörtök:	18,30	Bibliaóra
Vasárnap:	9,00	MKBK, Imaóra
	9,00	Gyermek Bibliakör
	10,00	Istentisztelet
	17,00	Istentisztelet

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: Dr. Almási Mihály
Pesterzsébet, Ferenc u.3.
Telefon:283-14-13

FAKANÁL

Pisztráng molnárné módra

Hozzávalók (4 szem.): 4 konyhakész, kb 30 dkg-os pisztráng; 1 kg burgonya; 4 evőkanál citromlé; kb. 2,5 dl tej; kb. 12 dkg liszt; 5-6 evőkanál olaj; 3 ág petrezselyemzöld; 7 dkg vaj; só; bors

Elkészítése: A burgonyát meghámozzuk, és sós vízben kb. 20 perc alatt megfőzzük.

Közben a megmosott, megtörölt pisztrángokat kívül-belül citromlével meglocsoljuk, sóval, borssal megszórjuk, majd a tejbe merítjük és a lisztbe forgatjuk. A felesleget leütögetjük. Az olaj felét teflonserpenyőben felhevítjük. Két halat közepes hőfokon, mindkét oldalon 5-7 perc alatt megsütünk, és melegen tartjuk. A másik két halat ugyanígy megsütjük.

A serpenyőben visszamaradt zsiradékot kiöntjük. A vajat a serpenyőben habosra melegítjük. A pisztrángokat a leszűrt burgonyával együtt tálaljuk, majd a forró vajjal meglocsoljuk, és a felaprított petrezselyemzölddel megszórjuk. Salátalevéllal, paradicsommal és citromcikkkel díszíthetjük.

HUMOR

Hogy mondanád azt a lovat, amelyiknek levágták a lábát? -Hasonló.

Hogy lehet a kákán csomót keresni? Megveszed olcsón, és eladod jó drágán.

Miért van a méheknek királynőjük? Mert ha kormányuk volna, nem lenne méz.

Mennyi az ember átlagos alvásigénye? Csak még öt perc...

Mi kell a sörösládák cipeléséhez? Rekeszizom.

Te is bölcsész vagy? - Áááá, nem, csak elbambul-tam...

Hogyan hagyta el Sünike az óráját...

...Sünike csak ment, mendegélt, az órája pedig egyszer csak megállt.

Sünike pedig csak ment, mendegélt tovább...

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: **dr. Almási Mihály**

Szerkesztő: Máté Dániel, Máté Daniella, Máté

Lukács

Technikai szerkesztő: Lesták Károly

Email: mate.dani@freemail.hu és lestakk@ps.hu

Gyülekezet honlapja: www.erszebet.baptist.hu